OS KONSPEKTAS K1

Turinys

L	1/1	3
	Parinktys	3
	Operandai	3
	Vykdytų komandų panaudojimas	4
	man puslapiai	4
	man -k ir apropos	5
	info puslapiai	5
	Kelio vardas (path)	6
	Darbinis katalogas	7
	Tipiniai katalogai ir jų paskirtis	7
	pwd - darbinio katalogo sužinojimas	7
	cd - darbinio katalogo keitimas	7
	1s - katalogo turinio peržiūra	7
	find - paieška	7
	stat - detali informacija apie failą	8
	touch - naujo tuščio failo kūrimas arba datų pakeitimas	8
	mkdir - naujo katalogo sukūrimas	8
	rmdir - tuščio katalogo naikinimas	8
	cp - failo kopijavimas	8
	mv - failo ar kataogo pervadinimas ir/arba perkėlimas į kitą vietą	8
	rm - failo ar katalogo trynimas	9
	ln - nuorodų kūrimas	9
L	1/2	11
	more	11
	head	12
	tail	12
	cat	12
	Nano redaktorius	12
	grep	14
	file	14
	strings	14

	diff	15
	uniq	
	od	
	WC	
	iconv	
	sort	
	split	
	cmp	
	cksum.	
T	1/3	
L	Paslėpti failai	
	id – naudotojo identifikatorių nustatymas	
	groups – grupių, kurioms priklauso naudotojas sąrašas	
	getent – OS duomenų bazių turinio peržiūra	
	ls – katalogo turinio peržiūra (detaliau)	
	chmod – leidimų keitimas	
	umask – naujai kuriamų failų leidimai	
	du – užimama vieta	
T	df – laisva vieta	
L	1/4	
	Procesų medis	
	Procesų grupė	
	Sesija	
	Saugumo sistema	
	Proceso atributai	76
	Laiko apskaita	27
	Laiko apskaita	27 27
	Laiko apskaita	27 27 27
	Laiko apskaita	27 27 27 29
	Laiko apskaita	27 27 27 29 30
	Laiko apskaita Prioritetas ps - procesų sąrašas nice, renice - proceso prioriteto keitimas top - interaktyvus procesų sąrašas strace - proceso iškviečiami syscall'ai	27 27 29 30 31
	Laiko apskaita	27 27 29 30 31
	Laiko apskaita Prioritetas ps - procesų sąrašas nice, renice - proceso prioriteto keitimas top - interaktyvus procesų sąrašas strace - proceso iškviečiami syscall'ai	27 27 27 29 30 31 31

iostat – I/O statistika	. 34
vmstat - virtualios atminties statistika	. 34
mpstat - kiekvieno CPU statistika	. 35
sar - sistemos apkrovimo statistika	. 35

L1/1

Enter	komandos įvedimo pabaiga (po Enter paspaudimo įvesta komandos eilutė vykdoma).
^ <i>C</i> (Ctrl-C)	komandos nutraukimas
^D	"failo pabaiga", t.y. jei komanda laukia duomenų iš terminalo įvedimo, naujoje eilutėje paspaudus ^D galima nurodyti, kad daugiau duomenų nebus
^L	ekrano valymas
^Z	komandos "užmigdymas" (komanda nenutraukiama tik sustabdoma)
^5	terminalo įveimo/išvedimo užmigdymas (terminalo langas nebereaguoja į klavišų paspaudimus ir neberodo kas išvedama, bet šia informaciją atsimena)
^Q	terminalo "pažadinimas" (jei jis buvo sustabdytas su ^{S} – atvaizduojama "užlaikyta" informacija)

```
komanda [-parinktis(-ys)] [operandas (-ai)]
```

Parinktys (angl. options, flags) - komandos argumentai, leidžiantys keisti (išplėsti/sumažinti) komandos funkcionalumą. Paprastai prieš parinktis yra dedamas "-" ženklas. Vedant komandą galima nurodyti vieną, dvi ir daugiau parinkčių, jas apjungti ir pan.

Operandai – **komandos argumentai**, leidžiantys nurodyti objektus, kuriais vykdoma komanda operuoja (paprastai nurodomi bylų, kompiuterių, vartotojų vardai ir pan.)

Panagrinėkime komandą 1s, kuri skirta katalogo turinio atvaizdavimui. Įvykdžius komadą 1s **be argumentų** pateikiamas failų, esančių einamajame kataloge, sąrašas:

Vykdydami komandas matote jų rezultatus, išvestus į ekraną. Simboliai ">" bei ">>" leidžia rezultatus išvesti ne į ekraną, o į norimą failą.

Naudojant ">" į nurodytą failą duomenys įrašomi ištrinant visą prieš tai buvusią informaciją. Naudojant ">>" duomenys pridedami nurodyto failo pabaigoje (t.y. failas papildomas). Abiem šiais atvejais ekrane rezultatų nematysime, gali būti išvedami tik pranešimai apie klaidas, kilusias komandos vykdymo metu.

Vykdant komandas, galima komandos rezultatus išvesti ne tik į ekraną ar failą, bet taip pat perduoti juos kitai komandai. Tam naudojamas kanalo (angl. pipe) mechanizmas, kuris komandinėje eilutėje nurodomas simboliu |.

Vykdytų komandų panaudojimas

Formuojant naujas komandas, kartais naudinga pasinaudoti vykdytų komandų sąrašu. Šio sąrašo turinį galima pamatyti komandos history pagalba:

\$ history

Pagal nutylėjimą bus išvedama visa vykdytų komandų istorija (pagal nutylėjimą saugoma 500 paskutinių). Jei norima peržiūrėti, pavyzdžiui, tik paskutines 10, galima rašyti:

\$ history 10

Naudojant simbolį! (išskyrus tuos atvejus, kai po! seka tarpo, tabuliacijos ar naujos eilutės pradžios simboliai) galima iškviesti vykdytų komandų sąraše esančias komandas:

- !! žymi tai, kad yra kartojama prieš tai vykdyta komanda.
- !n kreipiasi į vykdytų komandų sąrašo n-tą eilutę.
- !-n kreipiasi į eilutę, kurios numeris gaunamas iš einamosios eilutės numerio atėmus n reikšmę.
- !str kreipiasi į paskutinę vykdytą komandą, kuri prasideda seka "str".
- !?str kreipiasi į paskutinę vykdytą komandą, kurioje randa seką "str"

man puslapiai

UNIX komandos turi visą eilę privalomų ir neprivalomų parinkčių. Todėl atsiminti kokios parinktys galimos vienai ar kitai komandai praktiškai neįmanoma, o galiausiai to ir nereikia. Šią informaciją galima rasti UNIX pagalbos sistemoje, kuri dar vadinama virtualiu vadovėliu arba man puslapiais (angl. man pages). man puslapiuose pateikiama informacija ne tik apie pagrindines UNIX komandas, tačiau taip pat ir apie C funkcijas, sisteminius kvietinius ir pan. Vadovėlyje esančią informaciją galima peržiūrėti naudojant komandą man. Ieškoma informacija apie dominantį objektą yra pateikiama terminalo lange tekstiniu pavidalu.

Bendras naudojimosi man komanda aprašas:

```
man [parinktis] dominantis_objektas
```

Norint gauti informaciją apie objektą iš atitinkamo skyriaus naudojama man komanda **su parinktimi** - s.

Dalis Paskirtis					
NAME	Aprašoma komandos paskirtis				
SYNOPSIS	Pateikiama <u>komandos panaudojimo sintaksė</u>				
DESCRIPTION	Pateikiamas išsamus komandos aprašymas				
OPTIONS	Pateikiama parinkčių panaudojimo paskirtis				
OPERANDS Pateikiama komandos operandų prasmė					
ENVIRONMENT Pateikiami aplinkos kintamieji, kurių reikšmė turi įtakos komando vykdymo rezultatui					
EXAMPLES Pateikiami komandos panaudojimo pavyzdžiai					
EXIT STATUS Pateikiamas komandos pabaigos kodo išaiškinimas					
ATTRIBUTES	Pateikiama informacija apie komandos atributų reikšmes				
SEE ALSO Pateikiamos komandos, kuriomis patariama pasidomėti vykdant nagrinėjamą komandą					
NOTES	Pastabos				

man -k ir apropos

man -k ar apropos pateikia sąrašą komandų, kurių **pavadinimas** arba **aprašymas** turi komandos argumente nurodytą raktinį žodį. Sąrašas sudarytas iš trumpų komandų aprašymų bei skyriaus pavadinimo, kuriame reiktų ieškoti detalesnės informacijos. Jei išvedamas sąrašas yra per ilgas ir netelpa į terminalo langą, galima panaudojant komandą more ir informaciją išvesti puslapiais:

whatis

whatis komanda pateikia sąrašą komandų, kurių **pavadinimas** turi komandos argumente nurodytą raktinį žodį. whatis panaudojimo sintaksė:

info puslapiai

Ne visa dokumentacija yra pateikiama man puslapiuose. Kai kuriais atvejais daugiau informacijos gali būti pateikiama kitame pagalbos vartotojui resurse – t.y. info puslapiuose. info dokumentus galima peržiūrėti info dokumentų peržiūrai skirtoje aplinkoje, iškviečiamoje UNIX komandos info pagalba. Bendra info panaudojimo sintaksė:

info [dominancio_objekto_pavadinimas]

Pavyzdžiui, norėdami peržiūrėti informacinį puslapį apie komandą 1s, turėtume rašyti:

info ls

Klavišas	Paskirtis					
q	išeiti iš info puslapių peržiūros aplinkos					
?	trumpas valdymo kombinacijų sąrašas					
h	pagalba ("info" sistemos aprašymas)					
/zodis_fraze	nurodyto žodžio/frazės paieška					
''(tarpas)	prasukt tekstą vienu ekranu pirmyn					
Del, Backspace, b	prasukt tekstą vienu ekranu atgal					
Tab	perstumia kursorių ant sekančios nuorodos					
Enter	pereina į mazgą, į kurį rodo nuoroda					
rodyklės	kursoriaus valdymas					
n	sekantis ("next") mazgas (perėjimui tarp dokumento skyrių)					
p	ankstesnis ("previous") mazgas					
u	aukščiau esantis ("up") mazgas					

Kelio vardas (*path*)

Failai Unix nurodomi naudojant **absoliučius** arba **santykinius** kelio vardus. Absoliutus kelio vardas yra nurodomas nuo failų sistemos šaknies, pavyzdžiui, absoliutus kelio vardas /home/agne/tekstas žymėtų failą tekstas, esantį kataloge agne, kuris randasi home kataloge. Tokį absoliutų kelio iki failo vardą naudojame tada, kai norime kreiptis į failą, esantį kažkur kitur failų sistemoje, o ne tame kataloge, kuriame dirbame. Kreipimuisi į failus galime naudoti ir santykinius failų kelio vardus, jie nėra pradedami / ženklu, o yra nurodomi einamojo katalogo atžvilgiu. Pavyzdžiui, Agnė, būdama savo namų kataloge /home/agne gali kreiptis į failą tekstas tiesiog nurodydama šio failo vardą, tačiau jei ji yra kataloge /home, tai nurodydama failą tekstas gali naudoti santykinį kelią agne/tekstas arba ./agne/tekstas . Čia . žymi einamąjį katalogą.

Specialūs katalogų vardai:

- / šakninis katalogas arba katalogų skyriklis
- . einamasis katalogas
- .. vienu hierarchijos lygiu aukščiau failų sistemoje esantis katalogas

Darbinis katalogas

Tipiniai katalogai ir jų paskirtis

- /bin, /usr/bin, /usr/local/bin kataloguose saugomi komandų vykdomieji failai (komandas atitinkančios programos).
- /dev specialūs įrenginių failai.
- /etc sistemos konfigūraciją aprašantys failai.
- /home vartotojų namų katalogai. Šiame kataloge kiekvienas sistemos vartotojas turi savo katalogą, kuriame laiko savus failus.
- /lib, /usr/lib, /usr/local/lib dinaminės bibliotekos.
- /opt stambūs programiniai paketai (vieno paketo failai saugomi viename kataloge ir giliau, o ne išskirstyti po kitus katalogus).
- /proc informacija apie Unix sistemoje paleistas programas.
- /sbin, /usr/sbin sisteminių komandų vykdomieji failai . Čia yra saugomos programos, kurios yra naudojamos sistemai administruoti.
- /tmp laikini failai. Tai katalogas laikiniems failams saugoti. Periodiškai trinami (pvz.: perstartuojant OS visi čia saugomi failai ištrinami).
- /usr taikomosios programos, jų duomenys, dokumentacija ir t.t.
- /var kintantys duomenys (sistemos žurnalai, duomenų bazės ir pan.).

Failai gali turėti **išplėtimus** atskirtus ".", pvz.: testas.txt. OS failų išplėtimų niekaip nenaudoja. Išplėtimus gali naudoti taikomosios programos.

pwd - darbinio katalogo sužinojimas

Komanda pwd išveda absoliutų kelią iki einamojo katalogo.

cd - darbinio katalogo keitimas

Komanda cd skirta darbinio katalogo keitimui (perėjimui iš vieno katalogo į kitą). Operandu nurodomas katalogas kuris sėkmingai įvykdžius komandą taps darbiniu (į kurį norima pereiti). Jis gali būti nurodomas naudojant absoliutų arba santykinį kelią. Pavyzdžiui:

1s - katalogo turinio peržiūra

Komanda 1s skirta katalogo turinio atvaizdavimui. Ji išveda sąrašą failų bei pakatalogių, esančių nurodytame kataloge. Norint identifikuoti failo tipą, galima naudoti parinktį -F. Tokiu atveju po katalogų vardų atsiras "/" simbolis. Kaip identifikuojami kitų tipų failai galima sužinoti pasiskaičiuos vadovėlyje (man 1s). Pavyzdžiui:

find - paieška

Komanda **find** skirta paieškai failų sistemoje. Supaprastinta komandos sintaksė:

```
find [-L|-H] pradiniskelias... išraiška ko ieškoti
```

- -L jei randama simbolinė nuoroda išvesti informaciją apie jos rodomą objektą, o jei tokio nėra apie pačią nuorodą;
- -H tas pats, kaip -L, bet galioja tik komandinėje eilutėje nurodytiems pradiniams keliams.
- pradiniskelias vienas ar keli (atskirti tarpu) katalogai, kuriose ieškoti.
- išraiška_ko_ieškoti salygos, nurodančios ko ir kaip ieškome (pilną išraiškos sintaksės aprašymą galite rasti man find arba POSIX standarte).

stat - detali informacija apie faila

Komanda stat nėra standartizuota, tačiau sutinkama daugumoje UNIX sistemų. Ši komanda išveda smulkią informaciją apie jai nurodytus failų sistemos objektus (failus, katalogus, simbolines nuorodas).

touch - naujo tuščio failo kūrimas arba datų pakeitimas

Komanda touch naudojama norint pakeisti failo sukūrimo, paskutinio modifikavimo ar skaitymo datas arba naujo tuščio failo sukūrimui.

\$ touch failas1

Šiuo atveju failas1 datoms bus priskirtas dabartinis sistemos laikas, o jei tokio failo/katalogo ar simb. nuorodos nėra - bus sukurtas tuščias failas. Komandai touch galima nurodyti daugiau vardų - tuomet atitinkami veiksmai bus atlikti su kiekvienu iš jų:

mkdir - naujo katalogo sukūrimas

Naujo katalogo sukūrimui naudojama komanda **mkdir**, kuriai nurodomas kuriamo katalogo vardas (absoliutus arba santykinis kelias). Pavyzdžiui:

\$ mkdir antras

rmdir - tuščio katalogo naikinimas

Ištrinti tuščią katalogą galima komanda rmdir. Ši komanda trina argumentais nurodytus tuščius katalogus, pvz.:

\$ rmdir katalogas1

cp - failo kopijavimas

Failus į katalogus galima nukopijuoti naudojant komandą **cp**. Šioje komandoje pirmu operandu nurodoma iš kur ir kokį failą kopijuosime, o antruoju operandu nurodoma vieta, į kurią bus įrašyta failo kopija, kartu galima nurodyti ir naują vardą, tokiu atveju perkeltas failas įgaus naują vardą. Pavyzdžiui:

mv - failo ar kataogo pervadinimas ir/arba perkėlimas į kitą vietą

Failas perkeliamas į kitą katalogą naudojant mv komandą, tik šiuo atveju failo nelieka ten, kur jis buvo. Komandą mv galima panaudoti ir norint pakeisti failo vardą.

\$ mv tekstas1 tekstas2

Ši komanda pervadins darbiniame kataloge esantį failą tekstas1 į tekstas2.

Jei komandai mv argumentais nurodysim daugiau nei du failus ar katalogus ir paskutinis argumentas bus katalogas – komanda perkels visus nurodytus failus į paskutiniu argumentu nurodytą katalogą, pvz.:

```
$ mv failas1 ../katalogas2 /tmp/failas3 katalogas4
```

rm - failo ar katalogo trynimas

Failus trina komanda **rm**. Šiai komandai nurodomas vienas arba keli failai, kuriuos norima ištrinti. Pavyzdžiui:

```
$ rm tekstas1
```

In - nuorody kūrimas

Komanda 1n skirta simbolinių ir kietų nuorodų kūrimui.

Kietos nuorodos kūrimas:

```
$ ln failas1 failas2
```

Ši komanda sukurs einamąjame kataloge antrą įrašą failas2, rodantį į tą patį failą failas1. Abu įrašai lygiaverčiai, t.y. galima ištrinti bet kurį iš jų, o failas bus pasiekiamas likusiu vardu. Dėl šios priežasties kietoms nuorodoms yra apribojimų: kietos nuorodos veikia tik tarp failų (neišeina to pačio katalogo įrašyti į kelis katalogus), be to neišeina sukurti kietos nuorodos į kito vartotojo failą, ar į failą esantį kitoje failų sistemoje.

Kuriant simbolines nuorodas nurodoma komandos -s parinktis.

```
$ ln -s duomenys1 nuoroda1
```

Darbiniame kataloge bus sukurta simbolinė nuoroda vardu nuoroda1 rodanti į failą ar katalogą duomenys1 einamąjame kataloge. Failo ar katalogo duomenys1 gali ir nebūti (1n komanda jokios klaidos nerodys ir sukurs argumentais nurodytą nuorodą), tačiau jei kokia nors programa bandys naudoti failą į kurį rodo tokia nuoroda – gaus klaidą. Kitaip sakant simbolinė nuoroda su "tikru" failu ar katalogu mažai susijusi.

Jei komandai 1n nurodoma daugiau nei du argumentai ir paskutinis iš jų yra egzistuojantis katalogas – komanda sukurs simbolines nuorodas į nurodytus failus ar katalogus paskutiniu argumentu nurodytame kataloge, pvz.:

```
$ ln -s failas1 ../katalogas2 /home/agne/failas3 katalogas4
```

Komanda kataloge katalogas4 sukurs simbolinės nuorodas į pirmais trim argumentais nurodytus failus ar katalogus, t.y. bus sukurtos simbolinės nuorodos: katalogas4/failas1, katalogas4/katalogas2 ir katalogas4/failas3, atitinkamai rodančios į failas1, ../katalogas2 ir /home/agne/failas3.

Tiek kuriant kietas, tiek ir simbolines nuorodas gali būti naudojami ir absoliutūs ir santykiniai keliai.

• Susipažinkime su UNIX komanda who, kuri pagal nutylėjimą pateikia informaciją apie prisijungusius prie sistemos vartotojus. Įveskite komandą who:

\$ who

- Paanalizuokite gautą informaciją, identifikuodami laukus, kuriuose nurodomi prisijungę prie sistemos vartotojai, terminalo identifikatorius bei paskutinio prisijungimo laikas ir vieta.
- who komandos funkcionalumas gali būti keičiamas nurodant parinktis ir operandus. Pavyzdžiui, norėdami išvesti who komandos gražinamų rezultatų laukų pavadinimus, galime naudoti parinktį -H. Išbandykite who be parinkčių ir su parinktimi -H:

```
who -H
```

Bendra komandos who argumentų panaudojimo sintaksė (paanalizuokite aprašą):

```
who [-abdHlmpqrstTu] [file | am i | am I]
```

1. Namų kataloge susikurkite katalogą lab1

Mkdir funkcija

- 2. Kataloge lab1 sukurkite naują tuščią failą tekstas.
- Arba >> failas
- 3. Pervadinkite failą tekstas į tekstas1.

Mv tekstas tekstas1

4. lab1 kataloge sukurkite katalogą pirmas.

Mkdir pirmas

5. Nukopijuokite tekstas1 į katalogą pirmas.

Cp tekstas1 /pirmas

6. Išmeskite failą tekstas1 iš lab1.

Rm lab1/tekstas1

7. lab1 kataloge sukurkite katalogą antras.

Mkdir antras

8. Failą tekstas1 nukopijuokite iš katalogo pirmas į katalogą antras vardu tekstas2.

Cp pirmas/tekstas1 antras/tekstas2

9. Pakeiskite failo tekstas2 vardą į tekstas3.

My tekstas2 tekstas3

10. Sukurkite kietą nuorodą tekstas4 kataloge antras į failą tekstas1 (palyginkite abiejų failų inode numerius).

Ln tekstas1 antras/tekstas4

11. Sukurkite kataloge antras kataloga trecias.

Mkdir antras/trecias

- 12. kataloge trecias sukurkite simbolines nuorodas į failus tekstas1 ir tekstas4 bei katalogą lab1 (patikrinkite į ką rodo simbolinės nuorodos).
- Ln -s pirmas/tekstas1 antras/tekstas4 lab1
- 13. Ištrinkite katalogą pirmas su visu jo turiniu.

```
Rm -F pirmas
```

14. Patikrinkite ar pasikeitė tekstas4 i-node numeris ir nuorodų (links) skaičius.

Ls -I tekstas4

L1/2

more

Komanda more skirta failo turinio išvedimui puslapiais. Bendras komandos aprašas:

```
more [-cdflrsuw] [-lines] [+ linenumber] [+/ pattern] [file]...
```

Informacija yra išvedama į virtualaus terminalo langą telpančiomis failo turinio porcijomis (toliau tekste naudojamas terminas **puslapis**). Spaudžiant tarpo klavišą išvedamas sekantis puslapis. Spaudžiant "Enter" klavišą informacija papildoma viena papildomai išvesta eilute. Spaudžiant "q" klavišą išvedimas stabdomas.

Parinktys (ne visos):

- -lines nurodomas norimas eilučių puslapyje kiekis.
- +linenumber nurodoma, nuo kurios failo eilutės išvesti failo turinį puslapiais.
- +/pattern nurodoma, kad prieš išvedant failo turinį butų ieškoma eilutė, turinti nurodytą seką "pattern".

head

Komanda head skirta pirmųjų keletos failo eilučių išvedimui. Jei failas nenurodytas, tuomet išvedamos iš klaviatūros įvestos eilutės. Bendras komandos aprašas:

```
head [-number | -n number] [filename]...
```

Parinktys:

- -number arba -n number nurodomas pirmųjų išvedamų eilučių skaičius. Pagal nutylėjimą, išvedamų eilučių skaičius yra 10.
- filename1 filename2 ... komandos operanduose galima nurodyti daugiau nei vieną failą. Tuomet komanda išves standartinį arba -number parinktimi nurodytą eilučių skaičių kiekvienam operanduose nurodytam failui, failus atskiriant "==> Failo vardas <==" skyrikliu.

tail

Komanda tail skirta paskutinių failo eilučių išvedimui. tail kopijuoja nurodyto failo eilutes į terminalo langą, pradedant nustatyta vieta iki failo pabaigos. Jei failas nenurodytas, išvedama tai, kas yra įvedama klaviatūra. Bendras komandos aprašas:

```
tail [-f|-r] [-c number | -n number] [file]
tail [+/-[number][lbc][f]] [file]
tail [+/-[number][l][r|f]] [file]
```

Failo turinio kopijavimas prasideda nuo pozicijos atstumu +number nuo failo pradžios arba - number nuo failo galo. Jeigu number reikšmė nenurodyta, tai priskiriama reikšmė lygi -10. Turi būti nurodytas tik vienas iš ženklų + arba -. Atstumas užduodamas eilutėmis, blokais arba simboliais atsižvelgiant į tai, kokia parinktis naudojama po skaičiaus - 1, b arba c. Jeigu matavimo vienetas neužduotas, tai atstumas matuojamas eilutėmis. Negalima nurodyti daugiau vieno matavimo vieneto. Alternatyviai atstumą eilutėmis arba simboliais galima nurodyti naudojant ir parinktis atitinkamai -c number (nurodo baitų kiekį), bei -n number (nurodo eilučių kiekį).

Esant parinkčiai -f, tail komanda, išvedusi failo turinį iki pabaigos, nepasibaigia, o laukia kol į failą bus įrašyta daugiau duomenų ir juos išveda. Toks režimas naudingas norint stebėti failo turinį, kai į jį rašo kiti procesai.

cat

Komanda cat skirta trumpų failų peržiūrai. Jei cat komandoje failas, kurį norima skaityti ir jo turinį išvesti į terminalo langą, nenurodomas - tuomet duomenys imami iš klaviatūros. Bendras komandos aprašas:

```
cat [-nbsuvet] [file...]
```

Nano redaktorius

Tai vienas iš paprastesnių teksto redaktorių. Dirbant šiuo redaktoriumi pelė nenaudojama. Dauguma nano redaktoriaus komandų yra iškviečiamos laikant nuspaustą <Ctrl> klavišą ir renkant reikiamą raidę. Šiame tekste (o ir pačiame redaktoriuje taip pat) <Ctrl> klavišas vaizduojamas "^" simbolio pagalba. Pavyzdžiui, ^{X} reiškia, kad nuspaudę <Ctrl> klavišą turime spausti ^{X} " raidę.

Dalis nano redaktoriaus komandų yra iškviečiamos spaudžiant ne <Ctrl>, bet <Esc>, <Alt>, <Ctrl-Alt> ar kitą (priklausomai nuo klaviatūros nustatymų) klavišą. Tokie klavišai vaizduojami "M-" simboliu.

nano redaktoriaus iškvietimas

Redaktorius iškviečiamas nano komandos pagalba:

\$ nano

Klavišų kombinacija	Paskirtis
^A	Perkelti kursorių į eilutės pradžią
^ <i>E</i>	Perkelti kursorių į eilutės pabaigą
Λγ	Grįžti į prieš tai buvusį puslapį
^V	Pereiti prie sekančio puslapio
^_	Perkelti kursorių į tam tikrą norimą vietą (Būsenos eilutėje nurodant norimą eilutę ir stulpelį).
M-/ arba ^^V	perkelia kursorių į failo pabaigą
M-\ arba ^^Y	perkelia kursorių į failo pradžią
^ <i>C</i>	Būsenos eilutėje išvesti informaciją apie tai, kurioje eilutėje/stulpelyje yra kursorius.
^W	Teksto paieška atidarytame faile (būsenos eilutėje nurodome raktinį paieškos žodį). Paieška vykdoma nuo einamosios kursoriaus pozicijos
M->	Pereiti prie sekančio atidaryto failo
M-<	Grįžti prie ankstesnio atidaryto failo

Redagavimui skirti klavišai:

Klavišų kombinacija	Paskirtis
simbolis	Simbolio įterpimas vykdomas einamojoje kursoriaus pozicijoje rašant norimą simbolį.
^D	trinamas simbolis (einamojoje kursoriaus pozicijoje)
<backspace></backspace>	trinamas simbolis (esantis prieš kursorių)

^K	Trinama eilutė (einamojoje kursoriaus pozicijoje)
^/	Simbolio/sekos suradimas ir pakeitimas norimu simboliu/seka (nuo einamosios kursoriaus pozicijos)

ailo saugojimui skirti klavišai:

Klavišų kombinacija	Paskirtis
^0	Failo turinio išsaugojimas neuždarant failo ir neišeinant iš nano redaktoriaus
^X	Darbo su nano užbaigimas (jei faile buvo pakeitimų, redaktorius užklaus, ar norite tuos pakeitimus išsaugoti

grep

```
grep [-iv] sablonas [failas]
```

- -i neskirti didžiųjų ir mažųjų raidžių ('a' atitinka ir 'a' ir 'A' simbolius);
- -v invertuoti rezultatą (išvesti eilutes <u>neatitinkančias</u> šablono).

Komanda grep - tai filtras atrenkantis šabloną (reguliarią išraišką) tenkinančias teksto eilutes. Kitaip sakant grep - tai programa, kuri skaito po vieną eilutę, tikrina ar toje eilutėje yra argumentu nurodyta seka ir jei tokia seka yra - eilutė išvedama. Jei failas nenurodytas - analizuojamas įvedamas tekstas (pvz.: klaviatūra vedamos eilutės iki ^D paspaudimo).

file

```
file [-hi] failas1 ...
```

Komanda file skirta nustatyti failo tipui. Vykdant komandą file atliekama bandymų serija su kiekvienu komandos operanduose pateiktu failu bandant jį klasifikuoti. Jei failas yra tekstinis, file komanda bando atpažinti turinio struktūrą (programavimo kalbą, kodavimą ir t.t.). Netuščias failas, kurio turinys neatpažįstamas, identifikuojamas kaip data – duomenys. Failo turinys gali būti identifikuojamas klaidingai, nes atliekami bandymai nėra labai patikimi. Parinktys (ne visos):

- -h jei nurodyta simbolinė nuoroda, identifikuoti, kaip simbolinę nuorodą, neanalizuojant failo, į kurį ji rodo.
- -i jei nurodytas paprastas failas, neanalizuoti jo turinio (nebandyti identifikuoti pagal turinį).

strings

Išveda teksto fragmentus, rastus nurodytame faile (pavyzdžiui, vykdomajame faile). Komanda strings ieško ASCII sekų dvejetainiame faile, kai seką sudaro 4 (pagal nutylėjimą) ar daugiau spausdinamų simbolių, po kurių seka nespausdinamas simbolis.

Veikimas pagal nutylėjimą priklauso nuo OS, 193.219.36.233 mašinoje strings pagal nutylėjimą analizuoja visą failą.

- -d analizuojama tik vykdomojo failo dalis, kuri bus įkelta į RAM šią programą vykdant (t.y. kai kurios vykdomojo failo dalys gali būti ignoruojamos);
- n N galima pakeisti pagal nutylėjimą naudojamą minimalų simbolių eilutės ilgį (čia N sveikas skaičius);
- t formatas prieš kiekvieną surastą seką spausdina sekos poslinkį baitais nuo failo pradžios. Formatas gali būti:
  - o d poslinkis nurodomas dešimtainėj sistemoj,
  - o o poslinkis nurodomas aštuntainėj sistemoj,
  - x poslinkis nurodomas šešioliktainėj sistemoj.

diff

diff komanda išveda skirtumus tarp dviejų argumentais nurodytų failų, kitaip sakant išveda sąrašą pakeitimų, kurių reikia tam, kad failas1 sutaptų su failu failas2. Jei failai yra identiški diff nieko neišveda. Standartinė diff naudojimo sintaksė:

```
diff [-c | -e | -f | -u | -C n | -U n] [-br] failas1 failas2
```

Parinktys:

- -c, -e, -f, -u nurodo išvedimo formatą
- -C n, -U n naudojamas tas pats formatas, kaip -c ar -u, bet išvedama ne 3, o n (sveikas skaičius) konteksto eilučių.
- -b lyginant failus ignoruojami tarpo, tabuliacijos ir analogiški simboliai eilutės gale
- -r jei failas1 ir failas2 katalogai, jų turinys lyginamas rekursiškai (t.y. lyginami failai vienodais pavadinimais esantys nurodytuose kataloguose)

Jei abu nurodyti failai yra katalogai, diff lygina failus vienodais vardais esančius abiejuose kataloguose. Jei nenurodyta -r, šis palyginimas nėra rekursinis. Jei vienas iš nurodytų failų yra katalogas, o kitas yra paprastas failas, diff lygina nurodytą failą su kataloge esančiu tokio paties vardo failu (naudojamas tik failo vardas, be kelio).

Rezultatų formatas pagal nutylėjimą (n1, n2 atitinka failo failas1 eilučių numerius ir n3, n4 failo failas2 eilučių numerius):

- n1an3,n4 reiškia, kad po failas1 esančios eilutės n1 reikia pridėti (**a** *add*) eilutes nuo n3 iki n4, norint gauti failas2.
- n1,n2dn3 reiškia, kad iš failas1 išmetus (d delete) eilutes nuo n1 iki n2 bus gautas failas2 (t.y. failas2 trūksta eilučių po n3);
- n1,n2cn3,n4 reiškia, kad vietoj (c change) failas1 eilučių nuo n1 iki n2, failas2 yra eilutės nuo n3 iki n4;
   lei n1 lygus n2 arba n3 lygus n4 antras skaičius praleidžiamas, pavyzdžiui
  - Jei n1 lygus n2 arba n3 lygus n4 antras skaičius praleidžiamas, pavyzdžiui vietoj 7,7c7,7 lieka 7c7 (t.y. pakeista 7 eilutė).

uniq

Komanda išfiltruoja pasikartojančias eilutes palikdama po vieną pasikartojančią eilutę išvedime.

```
uniq [-c | -d | -u ] [ -f N] [-s N] [duomenys [rezultatai]]
```

- -c prieš kiekvieną išvesties eilutę pateikiamas skaičius, nurodantis kiek kartų ši eilutė kartojasi.
- -d visai neišveda eilučių, kurios nesikartoja.
- -f N ignoruoja pirmus N žodžių kiekvienoje eilutėje (jų neįvertina). Žodis yra simbolių seka be tarpų ir tabuliacijos simbolių.
- -s N ignoruoja pirmus N simbolių. Jei nurodyta kartu su -f parinktimi, yra ignoruojami pirmi
   N simbolių po praleistų žodžių.
- -u visai neišveda eilučių, kurios kartojasi.

od

```
od [-v] [-A address_base] [-j skip] [-N count] [-t type_string]... [file...]
```

Komanda od išveda failo turinį įvairiais formatais (simboliais, aštuntainiu, dešimtainiu, šešioliktainiu, slankaus kablelio). Jei išvedimo formatas nenurodomas, pagal nutylėjimą yra priimama parinktis -t o2.

Parinktys:

- -A adress_base adreso išvedimo formatas, address_base vienas iš simbolių d (dešimtainis), o (aštuntainis), x (šešioliktainis), n (adresas neišvedamas);
- -b atvaizduoja failo baitus aštuntainėje sistemoje;
- -c atvaizduoja simbolį, atitinkantį kiekvienam failo baitui. Kai kurie nespausdinami simboliai atvaizduojami C programavimo kalbos formatu (\0, \b, \f, \n, \r, \t), kiti \XXX formatu (X aštuntainis skaičius);
- -d (-t u2) atvaizduoja žodžius (2 baitus, nepriklausomai nuo mašinos žodžio ilgio) kaip dešimtainius skaičius be ženklo;
- -j skip praleidžia skip (sveikas skaičius) baitų nuo failo pradžios;
- -N count formatuoja ne daugiau kaip count (sveikas skaičius) baitų;
- -o Interpretuoja žodžius aštuntainėje sistemoje. Tai yra ekvivalentu parinkčiai -t o2;
- -x Interpretuoja žodžius šešioliktainėje sistemoje. Tai yra ekvivalentu parinkčiai -t x2.;
- -v išveda visus duomenis (be šios parinkties vienodas išvedimas nekartojamas vietoj tokių eilučių išvedant *);
- t type_string nurodo išvedimo formatą, type_string eilutė sudaryta iš išvedimo formatą nusakančių simbolių a ("įvardintas" simbolis), c (simbolis), d (sveikas skaičius su ženklu), f (slankaus taško skaičius), o (aštuntainis skaičius), u (dešimtainis skaičius be ženklo), x (šešioliktainis skaičius). Po kiekvieno iš dfoux simbolių gali eiti sveikas skaičius, nurodantis tipo naudojamą baitų skaičių. Vietoje skaičiaus po f gali eiti vienas iš FDL simbolių (float, double, long double C kalbos tipai), o po doux gali eiti vienas iš CSIL simbolių (char, short, int, long C kalbos tipai). Jei type_string nurodyti keli formatai (daugiau nei vienas tipas) duomenys išvedami kiekvienu nurodytu formatu.

WC

```
wc [-c|-m] [-lw] [file...]
```

Komanda wc parodo faile esančių eilučių, žodžių ir simbolių kiekį.

- -c išveda baitų kiekį faile;
- -m išveda simbolių kiekį faile (simbolį gali sudaryti daugiau nei 1 baitas, "multi-byte" simboliai);
- -1 išveda eilučių kiekį faile;
- -w išveda žodžių kiekį (žodžius skiria tarpo, tabuliacijos, naujos eilutės ar analogiški simboliai).

```
iconv [-cs] -f FromCode -t ToCode [ FileName... ]
```

Komanda iconv skirta failo simbolių ar jų sekų konvertavimui iš vieno kodavimo į kitą. Duomenų kodavimas identifikuojamas parametru *FromCode*, o rezultato *ToCode*. Jei duomenų failo vardas nenurodomas komandų eilutėje, iconv komanda skaito duomenis iš standartinės įvesties (konsolės).

Parinktys:

- -c praleisti (neišvedinėti) simbolių, kurie negali būti konvertuoti;
- -f FromCode nurodo duomenų kodavimą;
- -1 išveda palaikomų kodavimų sąrašą (galimas FromCode ir ToCode parametrų reikšmes);
- -s nespausdina klaidų, kilusių dėl nekonveruojamų simbolių, pranešimų;
- -t ToCode nurodo rezultatų kodavimą.

Nacionaliniai (ne angliški) simboliai gali būti koduojami labai įvairiai, tai priklauso nuo naudojamos kodų lentelės (kodavimo). Pavyzdžiui lietuviško teksto kodavimui dažniausiai naudojamos *windows-1257*, *iso-8859-4*, *iso-8859-13*, *utf-8* kodų lentelės. Klientinės programos (email klientai, www naršyklės ir kt.) paprastai šiuos kodavimo skirtumus paslepia nuo naudotojo. Tais atvejais, kai klientinė programa neteisingai atpažįsta arba nepalaiko duomenų kodavimo, vienas iš galimų sprendimų - perkoduoti duomenis į programai suprantamą formatą naudojant iconv ar analogišką pagalbinę priemonę.

sort

```
sort [-m] [-o rezfailas] [-bdfinru] [-t C] [-k raktas]... [file...]
```

Komanda sort rūšiuoja nurodyto failo eilutes (jei failas nenurodytas – standartinio įvedimo eilutes). Rūšiavimo tvarka nurodoma komandos sort parinktimis.

Parinktys:

- -m tik apjungimas (duomenų failas turi būti jau surūšiuotas)
- -o rezfailas surūšiuoti duomenvs rašomi i rezfailas faila;
- -b ignoruoti tarpus ir tabuliacijos simbolius pradžioje;
- -d vertinti tik tarpus, raides ir skaitmenis;
- -f rūšiuojant mažąsias raides palyginimui paversti didžiosiomis;
- -i ignoruoti nespausdinamus simbolius;
- -n rūšiuoti, kaip skaičius;
- -r rūšiuoti atvirkščia tvarka;
- u palikti tik vieną eilutę, jei yra kelios, kurios pagal nurodytus parametrus yra lygios;
- -t C naudoti nurodytą simbolį C, kaip laukų skirtuką;
- -k raktas nurodo eilutės dalį, pagal kurią rūšiuojama. Parinktis gali būti kartojama, nurodant iki 9 raktų.

Rūšiavimo rakto formatas: pradžia[T][,pabaiga[T]], čia pradžia ir pabaiga formatas laukas[.simbolis], o T – vienas iš simbolių bdfinr, veikiantis, kaip atitinkama sort parinktis. Pavyzdžiui:

- 2 rūšiuoti pagal eilutės dalį pradedant nuo antro lauko iki eilutės pabaigos;
- 2,2 rūšiuoti pagal antrą lauką;
- 2b,2b rūšiuoti pagal antrą lauką nevertinant tarpų;
- 3.2,3.2 rūšiuoti pagal trečio lauko antrą simbolį (pirmas simbolis skyriklis).

split

```
split [-1 line_count] [-a suffix_length] [file [name]]
split -b n[k|m] [-a suffix_length] [file [name]]
```

Komanda split sudalija failą į dalis. Dalijimas priklauso nuo nurodytų parinkčių.

Parinktys:

- -b N failas sudalijamas į dalis po N baitų.
- -b Nk failas sudalijamas į dalis po N*1024 baitų (N kilobaitų).
- -b Nm failas sudalijamas į dalis po N*1048576 baitų (N megabaitų).
- -1 L failas yra sudalijamas į dalis po L eilučių kiekvienoje dalyje.
- Pavyzdžiui:
- \$ split -b 22 newfile.txt new
- Ši komanda sudalys failą newfile.txt į atskirus failus, kurių vardai bus newaa, newab, newac, ... Kiekvieno šių failų dydis bus 22 baitai.
- \$ split -1 300 file.txt new

cmp

```
cmp [-l | -s] file1 file2
```

Komanda cmp palygina du failus file1 ir file2. Komanda cmp nieko neišveda, jei failai yra vienodi. Jei failai skiriasi, išvedamas pirmo skirtingo baito bei eilutės numeris, kur skirtumas surastas. Baitai ir eilutės numeruojami nuo 1.

Parinktys:

- -1 kiekvienam skirtumui išvesti dešimtainį baito numerį ir besiskiriančius baitus (aštuntainėje sistemoje);
- -s jei failai skiriasi nieko neišvesti, tik grąžinti ne nulinį pabaigos statusą.

Pavyzdžiui:

```
$ cmp file1 file2
```

cksum

```
cksum [failas...]
```

Komanda cksum suskaičiuoja ir išveda failo failas kontrolinę sumą bei dydį.

Dažniausiai kontrolinė suma naudojama įsitikinimui, kad failas nėra modifikuotas (be klaidų persiųstas, neredaguotas, neužkrėstas virusais ir t.t.). Tuo pačiu tikslu dažniau naudojamos MD5 ar SHA kontrolines sumas skaičiuojančios utilitos, tačiau jos, skirtingai nei cksum nėra standartinės.

more

• Išveskite /usr/sbin katalogo turinį (failų sąrašą) į failą sbin.txt

Ls -l /usr/sbin > sbin.txt

• Peržiūrėkite failą sbin.txt puslapiais.

More sbin.txt

 Panaudodami more komandą (su reikalingomis parinktimis) atverskite failo sbin.txt puslapį nuo 3 įrašo.

More -3 sbin.txt

 Panaudodami more komandą (su reikalingomis parinktimis) atverskite failo sbin.txt puslapį su įrašais, turinčiais seką "dump".

More +/dump sbin.txt

- [Advanced] Peržiūrėdami failą sbin.txt parinkite tokias parinktis, kad failą galėtume peržiūrinėti:
  - o po vieną įrašą;
  - o po tris įrašus.

L1/3

Kiekvienas UNIX sistemos naudotojas identifikuojamas numeriu (UID, sveiku skaičiumi pradedant nuo 0). Naudotojas, kurio numeris 0 - administratorius (arba **root**'as), šiam naudotojui negalioja dauguma saugumo sistemos apribojimų. Vartotojų hierarchija realizuojama **grupių** pagalba. Kiekviena grupė taip pat identifikuojama sveiku skaičiumi (GID, pradedant nuo 0). Kiekvienas naudotojas turi savo pagrindinę (*primary*) grupę, bet gali priklausyti ir kitoms grupėms.

Todėl UNIX OS mato trijų tipų naudotojus, bandančius naudoti failą:

1. savininkas (*user*, *owner*)

- 2. grupės nariai (*group*)
- 3. visi kiti (other, world)

Kiekvienam šių tipų gali būti suteikti (arba nesuteikti) leidimai:

- 1. skaityti (*read*)
- rašyti (*write*)
   vykdyti (*execute*)

PASTABA: norint įeiti į katalogą reikia **execute** teisės, o norint perskaityti jo turinį – **read** teisės, t.y. jei yra tik viena iš šių teisių, galite ieiti į katalogą, bet nematyti jo turinio, arba matyti turinį, bet negalėti jeiti.

- 1. set-user-ID (suid) paleidus failą (programą) vykdymui, jis veikia failo savininko, o ne jį paleidusio naudotojo teisėmis;
- 2. set-group-ID (sgid) paleidus failą vykdymui jis veikia failo grupės teisėmis, o ne iškviečiančio naudotojo grupės teisėmis; taip pat šis bitas įtakoja naujai kuriamų katalogų grupe ir leidimus; yra specifinių savybių skirtingose OS;
- 3. **sticky bit** kataloguose, kuriems nustatytas šis leidimas, naudotojai negali trinti kitų naudotojų failų/katalogų (pvz.: /tmp katalogas, į kurį gali rašyti visi naudotojai, bet negali trinti ne savo duomenų); yra specifinių savybių skirtingose OS.

bitas	dvejetainis	aštuntainis	simbolinis	vardas	prasmė
0	000000000001	00001	x	S_IXOTH	leidimas vykdyti kitiems
1	00000000010	00002	 W-	S_IWOTH	leidimas rašyti kitiems
2	00000000100	00004	r- -	S_IROTH	leidimas skaityti kitiems
3	00000001000	00010	X	S_IXGRP	leidimas vykdyti grupei
4	00000010000	00020	W	S_IWGRP	leidimas rašyti grupei
5	00000100000	00040	r	S_IRGRP	leidimas skaityti grupei
6	000001000000	00100	x	S_IXUSR	leidimas vykdyti savininkui
7	000010000000	00200	w	S_IWUSR	leidimas rašyti savininkui
8	000100000000	00400	-r	S_IRUSR	leidimas skaityti savininkui

9	00100000000	01000	T	S_ISVTX	sticky bit
10	010000000000	02000	S -	S_ISGID	set group ID
11	10000000000	04000	S	S_ISUID	set user ID
	001000000001	01001	t		nustatyti 2 bitai: <i>sticky bit</i> ir vykdymas kitiems
	010000001000	02010	S -		nustatyti 2 bitai: set group ID ir vykdymas grupei
	100001000000	04100	S		nustatyti 2 bitai: <i>set user ID</i> ir vykdymas savininkui

Paslėpti failai

Jei failo vardo pirmas simbolis yra taškas (.) tai yra paslėptas failas/katalogas. Vienintelis tokio failo skirtumas, kad dalis programų nenaudojant papildomų parinkčių ar panašių priemonių jų nerodo/nenaudoja. Dažniausiai tokie failai naudojami programų nustatymams saugoti.

UNIX failų sistemos kataloguose saugomi įrašai:

- 1. paprasti failai (tame tarpe ir kietos nuorodos t.y. įrašas apie tą patį failą)
- 2. <u>katalogai</u>
- 3. <u>simbolinės nuorodos</u>
- 4. <u>simboliniai įrenginių/specialūs failai</u> prie sistemos prijungtų, joje esančių fizinių ar virtualių įrenginių abstrakcija (pelė, printeris, klaviatūra, audio ir video kontroleriai, atsitiktinių skaičių generatorius, ir pan.) naudojama I/O veiksmams su įrenginiais. Rašant į ar skaitan iš tokio failo duomenys rašomi/skaitomi į/iš atitinkamo įrenginio.
- 5. <u>blokiniai įrenginių/specialūs failai</u> panašūs į simbolinius įrenginių failus, bet dėl atitinkamų įrenginių specifikos informacijos mainai su jais galimi tik fiksuoto dydžio blokais (pvz.: kieti diskai, CD/DVD, flash'ai ir pan.)
- 6. jvardyti vamzdžiai objektai komunikacijai tarp procesų (paleistų programų) (smulkiau).
- 7. soketai objektai komunikacijai tarp procesų (smulkiau).

id – naudotojo identifikatorių nustatymas

Komanda id parodo naudotojo UID, GID ir grupių, kurioms priklauso naudotojas sąrašą. Ši komanda gali pateikti informaciją tiek apie vartotoją, kurio prisijungimo vardas nurodytas argumentu. Pavyzdžiui:

```
$ id
uid=60017(nijsara) gid=100(users)
```

Laukas "uid" rodo vartotojo identifikacinį numerį sistemoje, skliaustuose rodomas vartotojo prisijungimo vardas, o laukas "gid" rodo pagrindinės grupės, kuriai priklauso vartotojas, numerį bei grupės vardą.

```
$ id vytbol
uid=60377(vytbol) gid=100(users)
```

groups – grupių, kurioms priklauso naudotojas sąrašas

<!-- neaktualu, kol studentai tik vienoje grupėje -->

PASTABA: komanda nestandartinė, bet dažnai yra Linux/Solaris/BSD OS.

Komanda groups išveda grupių, kurioms priklauso naudotojas, sąrašą.

```
$ groups
users dest
```

getent – OS duomenų bazių turinio peržiūra

PASTABA: komanda nestandartinė, bet dažnai yra Linux/Solaris/BSD OS.

```
getent database [key...]
```

Argumentai:

- database duomenų bazė, galimos reikšmės: passwd, group, hosts, services, protocols ...
- key paieškos raktas (jei nurodytas raktas, išvedama ne visa duomenų bazė, o tik raktą atitinkantis įrašas).

ls – katalogo turinio peržiūra (detaliau)

Papildoma informacija

Komanda 1s skirta informacijos išvedimui apie failus.

```
ls [-ACFRSacdfgiklmnopqrstux1] [-H|-L] [failas...]
```

Parinktys (ne visos, likusias galite rasti POSIX standarte arba man puslapyje):

- -A rodyti ir paslėptus failus (pirmas simbolis "."), bet nerodyti "." ir ".." įrašų
- -F nesekti operandais nurodytų simbolinių nuorodų, po kiekvieno katalogo rodyti "/" simbolį, po kiekvieno vykdomojo failo "*", po kiekvieno kanalo "|", po kiekvienos simbolinės nuorodos "@"
- -R rekursiškai rodyti katalogų turinius
- -S rūšiuoti pagal dydį mažėjimo tvarka
- -a rodyti visus failus (kaip -A, bet papildomai rodyti "." ir "..")
- -i rodyti failų *i-node* numerius
- -d rodyti informaciją apie operandais nurodytus katalogus ar simbolines nuorodas į katalogus (ne jų turinį)
- -1 ilgas išvedimo formatas (apie kievieną failą išvedama detali informacija)
- -p po kiekvieno katalogo vardo rašyti "/"
- -r rūšiuoti priešinga tvarka (pagal ką rūšiuojama priklauso nuo kitų parinkčių)
- -s rodyti failo užimamą vietą blokais (bloko dydis priklauso nuo OS)
- -t rūšiuoti pagal modifikavimo laiką

• -1 - (vienetas) rezultatus išvesti vienu stulpeliu (kai nenaudojama -1 parinktis)

Igo išvedimo formatas (-1 parinktis):

```
[S] Tuuugggooo L savininkas grupe NNN data vardas
```

Čia:

- [S] blokų skaičius arba *i-node* numeris (išvedamas jei nurodyta -s arba -i parinktis)
- T failo tipas
  - o - paprastas failas
  - o d katalogas
  - I simbolinė nuoroda
  - o b blokinio įrenginio failas
  - o c simbolinio įrenginio failas
  - o p kanalas
  - s soketas
- uuu, ggg, ooo savininko, grupės ir kitų leidimai simboliniu formatu
- L failui: kietų nuorodų skaičius, katalogui: jame esančių įrašų apie katalogus skaičius (kiek kataloge yra katalogų, įskaitant "." ir "..")
- savininkas failo savininko vardas
- grupė failo grupės vardas
- NNN failo dydis baitais
  - įrenginių failui vietoj dydžio gali būti išvedama su įrenginiu susijus informacija
     (paprastai du skaičiai M, m, kur M (major) draiverio/tipo identifikatorius, m (minor) tokio tipo įrenginio identifikatorius)
- data paskutinio modifikavimo data
- vardas failo [kelio] vardas
  - o simbolinei nuorodai: vardas -> adresatas

chmod – leidimų keitimas

Prieigos prie failo leidimai keičiami arba nustatomi, naudojant komanda chmod.

```
chmod [-R] mode file...
```

Parinktys:

- -R leidimus keisti rekursyviai, t.y. keičiami ir visų nurodytuose kataloguose esančių failų leidimai
- mode nauja leidimų reikšmė, gali būti nurodoma aštuntainiu skaičiumi arba simboline išraiška
- Supaprastinta *mode* simbolinės išraiškos struktūra (pilną aprašymą žiūrėkite *POSIX* standarte arba man puslapiuose):

```
• [ugoa]+|-|=[rwxXstugo][,...]
```

Čia:

- ugoa (pradžioje) kieno leidimams išraiška taikoma: u savininko, g grupės, o kitų, a visų (tas pats, kaip ugo)
- + | | = kas bus daroma su leidimais: + pridedami nurodyti papildomi, - nuimami nurodyti esami, = nustatomi nurodyti (tie, kurie nenurodyti nuimami)
- rwxXstugo leidimai: r, w, x skaitymas/rašymas/vykdymas, s SUID/SGID (priklausomai, kam taikoma), t sticky-bit, X vykdymas katalogams, u, g, o kopijuojami savininko/grupės/kitų leidimai.

umask – naujai kuriamų failų leidimai

omanda umask nustato, kokie leidimų bitai turi būti išjungiami naujai kuriamiems failams/katalogams.

```
umask [-S] [mask]
```

Parinktys:

- -S umask reikšmę išvesti simboline išraiška.
- mask nauja *umask* reikšmė, gali būti nurodoma tiek skaičiais, tiek ir simboliais (formatas panašus į chmod).
- Naudojimo pavyzdžiai:
- \$ umask
- \$ umask -S
- \$ umask 0077
- \$ umask u=rwx,g=rx,o=
- \$ umask o+rx

du – užimama vieta

Komanda du skirta peržiūrėti, kiek vietos failų sistemoje užima nurodytas failas ar katalogas (visi jame esantys failai). Pagal nutylėjimą, POSIX standarte failo dydis yra nusakomas 512 baitų blokais, tačiau Linux du komanda naudoja 1024 baitų blokus.

```
du [-a|-s] [-kx] [-H|-L] [file...]
```

Parinktys:

- -a rodyti ir visų nurodytuose kataloguose esančių failų užimamą vietą (pagal nutylėjimą hierachijoje rodomi tik suminiai katalogų dydžiai)
- -s rodyti tik suminį nurodytų katalogų dydį (nerodo atskirai informacijos apie hierarchiją)
- -k dydį skaičiuoti 1K blokais (ne 512 baitų blokais)
- -x vertinti tik toje pačioje failų sistemoje esančius failus (hierarchijoje neiti į kitas failų sistemas)
- -H jei komandos eilutėje nurodyta simbolinė nuoroda į katalogą skaičiuoti to katalogo dydį
   (bet giliau hierarchijoje sutikus simb. nurodas pagal jas neiti)
- -L jei komandos eilutėje nurodyta simbolinė nuoroda į katalogą skaičiuoti to katalogo dydį, taip pat ir pagal hierarchijoje aptiktas simb. nuorodas.

df – laisva vieta

Komanda df parodo laisvos vietos kiekį failų sistemose.

```
df [-k] [-P|-t] [file...]
```

- -k vietą skaičiuoti 1K blokais (o ne 512 baitų).
- -P alternatyvus išvedimo formatas, su antrašte

PASTABA: df skirtingose OS skiriasi (turi specifinių parinkčių)

Jei nurodytas failas (ar keli failai) – df rodo laisvą disko vietą kiekį tik tose failų sistemose kurioms priklauso tie failai. Naudojant df -k išvedama tokia informacija:

Filesystem	1024-blocks	Used	Available	Capacity	Mounted on
FS įrenginio vardas	FS dydis blokais	Panaudota blokų	Laisvų blokų	Užimta %	Kur primontuota

L1/4

Procesu medis

Procesas – paleistos programos egzempliorius, t.y. jei tą pačią programą paleisime antrą kartą, kol pirmoji dar nepasibaigė - turėsime du procesus, vykdančius tą pačią programą.

Kaip jau buvo minėta, pirmąjį procesą *init* sukuria kernelis, *init*'as kuria kitus procesus, o kiekvienas sukurtas procesas taip pat gali kurti naujus procesus. Gauname medį, kurio pradžioje *init* procesas. Procesas, kuriantis naują procesą vadinamas **tėvu** (*parent*), o sukurtas naujas procesas – **vaiku** (*child*).

Proceso būsenos (supaprastintai, skirtingose OS pilnas būsenų sąrašas skiriasi):

- RUNNING šiuo momentu procesas vykdomas ant kurio nors CPU;
- READY procesas laukia kol gaus CPU (kol OS jį pažadins);
- WAITING procesas laukia kokio nors OS įvykio;
- ZOMBIE pasibaigęs, bet iš procesų lentelės dar nepašalintas procesas (toks procesas jau nebedirbs, bet OS dar saugoma informacija apie jį).

Procesy grupė

Procesų grupė (*process group*) – tai susijusių procesų rinkinys. Šis grupavimas skirtas palengvinti susijusių procesų valdymą (signalų siuntimą visiems grupės nariams). Procesų grupė identifikuojama numeriu – **PGID**. Kiekvienas procesas priklauso vienai procesų grupei. Naujai kuriamas procesas paveldi procesų grupę iš tėvo proceso. **Procesų grupės lyderis** (*PG leader*) – procesas, kurio PID

sutampa su PGID. Procesų grupė sunaikinama, kai paskutinis jos narys pasibaigia arba pereina į kitą procesų grupę.

PROCESŲ GRUPĖS PAVYZDYS: vykdant komandą cat failas | wc naujai sukurti procesai cat ir wc priklausys naujai procesų grupei, kurios lyderis bus cat procesas, o šią komandą vykdęs komandų interpretatorius liks senoje procesų grupėje.

Sesija

Sesija (session) – procesų grupių rinkinys, į kurį įeina vienos prisijungimo sesijos procesų grupės. Sesija identifikuojama numeriu – **SID**. Procesas priklauso tai sesijai, kuriai priklauso jo procesų grupė. Naujas procesas SID paveldi iš tėvo proceso. Procesas gali sukurti naują sesiją ir tapti šios **sesijos lyderiu** (session leader). Sesija sunaikinama, kai sunaikinama paskutinė į ją įeinanti procesų grupė.

SESIJOS PAVYZDŽIAI:

- sesijai priklauso visi procesai paleisti iš vieno SSH prisijungimo; jei naudotojas prisijungia dar kartą (atidaro antrą SSH langą) – iš antro prisijungimo paleidžiami procesai priklausys kitai sesijai.
- vykdant komandą cat failas | wc nors ir bus sukurta nauja procesų grupė, tačiau visi procesai (komandų interpretatorius, cat, wc) liks toje pačioje sesijoje.

Saugumo sistema

Taigi turime mažiausiai du saugumo lygius, kuriuose veikia OS programos:

- 1. kernel mode privilegijuotas režimas, kuriuo veikia kernel'is;
- 2. user mode apribotas režimas, kuriuo veikia visi OS procesai.

init procesas paleidžiamas naudotojo su uid=0,gid=0 (root) teisėmis. Turėtų kilt klausimas, kaip atsiranda kitų naudotojų teisėmis veikiantys procesai? UNIX sistemoje tam naudojami syscall'ai setuid(), seteuid(), setgid(), setegid(), setreuid(), setregid() ir trys uid/gid identifikatorių poros:

- 1. real naudotojo, paleidusio procesą UID;
- 2. effective (euid/eqid) naudotojo, kurio teisėmis šiuo metu dirba procesas UID;
- 3. saved set-user-id išsaugota UID.

Tam tikslui naudojami **syscall**'ai, pvz.: norėdamas skaityti kažkokį failą, procesas vykdo specialią CPU instrukciją, perduodančią užklausą *kernel*'iui (įvyksta **software interrupt**).

Procesai taip pat gali keistis duomenimis tarpusavyje. Tam OS palaiko visą aibę $\underline{IPC}$ mechanizmų. Su kai kuriais iš jų jau susidūrėte, pvz. kanalas (pipe):

\$ cat failas | wc

Proceso atributai

Norint suvaldyti procesus, OS apie kiekvieną procesą turi būti saugoma informacija:

- būsena RUNNING/READY/WAITING/...
- leidimai(?) (*credentials*) realus ir efektyvus naudotojas ir grupė, užsaugotas *set-user-ID*, užsaugotas *set-group-ID*, papildomos grupės
- tapatybė PID, PPID, PGID, SID, terminalas su kuriuo procesas surištas, komandos paleidusios procesą vardas, komandos argumentai

- informacija dispečeriui prioritetas, dispečerio klasė, ...
- statistika CPU naudojimo statistika, naudojamos vRAM dydis ir būsena, sunaudotas laikas (realus, user CPU, kernel CPU) ...
- ... darbinis katalogas, šakninis katalogas, umask, naudojami failai, resursų limitai, virtualios atminties regionai, signalų lentelė, *syscall*'ų vektorius, *swap* informacija...

Ne visa saugoma informacija lengvai pasiekiama naudotojui, be to skirtingose OS yra skirtumų (kitokios būsenos, kitoks dispečerio algoritmas, ir t.t.)

Laiko apskaita

Su kiekvienu procesu susiję bent trys laikai skaičiuojami nuo proceso paleidimo iki dabartinio momento arba proceso pabaigos:

- 1. realus (wall time) tikras/astronominis laikas nuo proceso paleidimo;
- 2. user time kiek CPU laiko procesas gavo/sunaudojo savo skaičiavimams;
- 3. system time kiek CPU laiko sugaišo kernel'is aptarnaudamas proceso syscall'us.

Prioritetas

Dispečerio užduotis – optimaliai paskirstyti laiką procesams, tačiau kas yra "optimalu" labai priklauso nuo konkretaus atvejo: aparatūros savybių, sprendžiamų uždavinių ir t.t (pvz.: skaičiavimo uždaviniai ir interaktyvios programos; laiko nuostoliai procesų perjungimui). Vienareikšmiškai geriausio dispečerio algoritmo dar nerasta. Todėl skirtingose OS naudojami dispečerio algoritmai skiriasi. POSIX'e standartizuoti du prioriteto valdymo būdai:

- dispečerio politikos (scheduler policy) parinkimas (sched setscheduler(), sched setparam() syscall'ai);
- 2. NICE prioriteto reikšmė (naudojama dispečerio politikos pagal nutylėjimą algoritme).

Keisti proceso dispečerio politiką paprastai gali tik *root* naudotojas, ši politika labiau skirta realaus laiko procesų valdymui. Eiliniam naudotojui prieinamas tik *NICE* reikšmės keitimas. *NICE* reikšmė įtakoja procesui skiriamą laiko dalį, paprastai galimos reikšmės -20 .. 19 (kai kuriose OS iki 20). Kuo mažesnė *NICE* reikšmė, tuo didesnis proceso prioritetas. Paprastai eilinis naudotojas savo procesam galim priskirtą *NICE* reikšmę tiktai didinti (mažinant prioritetą). Naujas procesas paveldi tėvo proceso *NICE*.

ps - procesu sarašas

Komanda ps leidžia pamatyti informacija apie operacinės sistemos vykdomų procesų būkle.

```
ps [-Aadefl] [-G grplist] [-g grplist] [-o format]... [-p pidlist] [-t ttylist] [-U
userlist] [-u userlist]
```

Parinktys (ne visos):

- -A išveda informaciją apie visus procesus;
- -a išveda informaciją apie visus procesus, kurie susiję su terminalais ir nėra sesijų lyderiai;
- -d išveda informaciją apie visus procesus, išskyrus sesijos lyderius;
- -e tas pats, kaip -A;
- -f rodo informaciją "pilnu" formatu;
- -1 rodo informaciją "ilgu" formatu;
- -G grplist rodo informaciją apie procesus, kurių <u>realūs</u> gid nurodyti grplist;
- -g grplist rodo informacją apie procesus, priklausančius grupėms, nurodytoms grplist (<u>efektyvūs</u> GID); (PASTABA: šio argumento prasmė skiriasi įvairiose OS, žr. man);
- -o format rodo informaciją format nurodytu formatu;
- -p pidlist rodo informaciją tik apie pidlist nurodytus procesus (pidlist: kableliais arba tarpais atskirtas PID sąrašas);

- -t ttylist rodo informaciją tik apie procesus, susijusius su nurodytais ttylist terminalais;
- -U userlist rodyti informaciją tik apie procesus, kurių <u>realūs</u> *uid* nurodyti userlist;
- -u userlist rodyti informaciją tik apie userlist nurodytų naudotojų procesus (<u>efektyvūs</u> UID).

formatas	antraštė	aprašymas	
s	S	proceso būsena	
uid	UID	efektyvus <i>uid</i>	
user	USER	efektyvus vartotojo vardas	
ruid	RUID	realus <i>uid</i>	
ruser	RUSER	realus vartotojo vardas	
gid	GID	efektyvus <i>gid</i>	
group	GROUP	efektyvus grupės vardas	
rgid	RGID	realus <i>gid</i>	
rgroup	RGROUP	realus grupės vardas	
pid	PID	proceso numeris	
ppid	PPID	proceso tėvo numeris	
pgid	PGID	procesų grupės, kuriai priklauso procesas, numeris	
sid	SID	sesijos, kuriai priklauso procesas, numeris	
%cpu	%CPU	paskutiniu metu proceso naudoto CPU laiko procentas	
sz	SZ	proceso dydis virtualioje atmintyje 4K dydžio puslapiais	
vsz	VSZ	proceso dydis virtualioje atmintyje kilobaitais	
ni	NI	proceso prioritetą nusakanti reikšmė (didesnė reikšmė reiškia mažesnį prioritetą)	
pri	PRI	proceso prioritetas (didesnė reikšmė reiškia mažesnį prioritetą)	
etime	ELAPSED	nuo proceso paleidimo praėjęs laikas ([[dd-]hh:]mm:ss, kur dd - dienų, hh - valandų, mm - minučių, ss - sekundžių skaičius)	
time	TIME	bendras proceso sunaudotas CPU laikas	

start_time	START	proceso paleidimo data arba laikas		
tty	тт	su procesu susijusio terminalo vardas (įrenginio vardas arba numeris)		
comm	COMMAND	komandos (failo) vardas, kurią paleidus buvo sukurtas procesas		
args	COMMAND	komandos vardas ir jos argumentai		
wchan	WCHAN	vardas <i>kernel</i> "io funkcijos, kurioje "miega" procesas ("-", jei procesas vykdomas)		

Linux OS stulpelio **S** prasmė:

- R procesas yra šiuo metu vykdomas arba pasiruošęs vykdymui (RUNNING/RUNNABLE);
- **S** jvykio laukiantis procesas (*SLEEPING*);
- **D** nepertraukiamas laukimas, paprastai IO (*DISK SLEEPING*);
- **Z** procesas-zombis (*ZOMBIE*);
- **T/t** *STOP* signalu sustabdytas arba trasuojamas/debuginamas procesas (*STOPPED*).

nice, renice - proceso prioriteto keitimas

Komandos nice ir renice atlieka analogiškus veiksmus, t.y. keičia proceso *NICE* atributą, tačiau nice skirta paleisti procesą su pakeista *NICE* reikšme, o renice – veikiančio proceso *NICE* atributo keitimui.

```
nice [-n increment] command [argument...]
renice [-n] increment [-g|-p|-u] identifier...
```

Parinktys:

- -n increment naujos NICE reikšmės pokytis (t.y. newNICE = oldNICE +
  increment), increment g.b. ir neigiamas (didinti prioritetą), tačiau didinti prioritetą gali tik
  privilegijuotas (pvz.: root naudotojo) procesas;
- -g keisti nurodytos procesų grupės NICE (identifier interpretuojami, kaip procesų grupės numeriai);
- -p keisti nurodytų procesų NICE (tas pats daroma pagal nutylejimą, jei nenurodytos -g ir u parinktys);
- -u keisti visų nurodyto vartotojo procesų NICE. Šiuo atveju vartotojo identifier gali būti jo vardas (login) arba UID.

command nurodo paleidžiamą komandą, o argument... - jos argumentus. identifier nurodo keičiamo proceso, procesų grupės arba vartotojo ID numerius.

Pavyzdys:

```
$ ps -1
F S UID PID PPID C PRI NI ADDR SZ WCHAN TTY TIME CMD
0 S 1029 825651 825650 0 80 0 - 2937 - pts/1 00:00:00 bash
```

```
0 R 1029 825656 825651 0 80 0 - 2703 - pts/1
                                                         00:00:00 ps
$ renice -n 5 -u 1029
1029 (user ID) old priority 0, new priority 5
$ ps -1
F S
     UID
             PID
                   PPID C PRI NI ADDR SZ WCHAN TTY
                                                             TIME CMD
0 S 1029
          825651 825650 0
                           85
                                 5 - 2937 -
                                                         00:00:00 bash
                                                pts/1
0 R 1029 825669
                 825651 0 85
                                5 - 2703 -
                                                         00:00:00 ps
                                                pts/1
$ nice -n 7 bash
$ ps -1
F S
     UID
             PTD
                   PPID C PRI NI ADDR SZ WCHAN TTY
                                                             TIME CMD
0 S 1029
          825651 825650
                         0
                           85
                                     2937 -
                                                 pts/1
                                                         00:00:00 bash
0 S 1029
          825681
                 825651 0
                           92
                              12 -
                                     2942 -
                                                 pts/1
                                                         00:00:00 bash
0 R 1029 825684 825681 0 92 12 - 2704 -
                                                 pts/1
                                                         00:00:00 ps
```

top - interaktyvus procesų sąrašas

Nestandartinė komanda, skirtingose OS skiriasi. Įvairiose UNIX os yra ir daugiau panašias funkcijas atliekančių komandų (prstat, htop, systat, ...)

Komandos top parinktys:

- -b paketinis režimas, t.y. top komanda periodiškai išvedinėja būseną (tinka pvz. kartu su n norint top rezultatus įrašyti į failą);
- -d secs Atnaujina top komandos išvedimą kas secs sekundžių;
- n number statistiką išveda number kartų ir pabaigia darbą;
- -o fieldname rūšiuoti procesus pagal nurodytą lauką fieldname;
- -u identifier rodomi tik naudotojo identifier (login arba UID) procesus;
- ... daugiau top parinkčių galite rasti man puslapyje.

top komanda suteikia galimybę stebėti procesoriaus aktyvumą realiame laike. Ji išveda informaciją apie tuos procesus, kurie intensyviausiai naudoja CPU, surūšiuodama šį sąrašą pagal CPU panaudojimą (arba kitą parinktyse nurodytą kriterijų). Išvedimas vyksta reguliariais laiko intervalais atsižvelgiant į tai, kas vyksta sistemoje. Pavyzdžiui:

Likusi išvedama informacija susijusi su individualiais procesais ir panaši į informaciją, išvedamą ps komandos: **PID** - proceso numeris, **USER** - proceso naudotojas, **PR** - proceso prioritetas, **NI** - prioritetą įtakojanti reikšmė, **VIRT** - bendras proceso dydis virtualioje atmintyje (kilobaitais), **RES** - proceso naudojamas fizinės atminties kiekis (kilobaitais), **S** - proceso būsena (žr. procesų būsenas ps komandos aprašyme, *I* - nieko nedarantis procesas), **%CPU** - kokią CPU laiko dalį procentais atitinkamas procesas naudoja paskutiniu metu, **%MEM** - proceso naudojama fizinės atminties dalis procentais, **TIME+** - bendras proceso sunaudotas CPU laikas, **COMMAND** - komandos/programos vardas, kurią vykdo procesas.

Paleista top komanda valdoma klaviatūra. Komandos:

q – baigti darbą;

- u rodyti tik vieno naudotojo procesus (top paprašo jvesti naudotojo vardą);
- k "nužudyti" procesą (paprašo įvesti PID);
- r keisti nice reikšmę;
- ...

strace - proceso iškviečiami syscall'ai

Nestandartinė komanda. Kitose UNIX OS tą patį daro truss, ktrace/kdump.

Komanda strace naudojama norint pamatyti programos iškviečiamus *syscall*'us ir siunčiamus bei gaunamus signalus.

```
strace { -c | [-frtttT] } [-e expr]... [-o file] [-p pid]... { -p pid | command [args] }
```

Parinktys (ne visos):

- -c rodo tik iškviestų syscall'u statistiką;
- -t, -tt, -ttt eilutės pradžioje rodo įvykio laiką nuo trasavimo pradžios;
- -r eilutės pradžioje rodo įvykio laiką nuo prieš tai išvesto įvykio (ne laiką praleistą vykdant syscall'ą);
- -T eilutės pradžioje rodo laiką, sugaištą apdorojant syscall'ą;
- -p pid trasuoti pid nurodytus procesus;
- -f trasuoti ir proceso sukurtus procesus (t.y. proceso "vaikus");
- -e trace trasuoti tik trace nurodytus syscall'us (pagal nutylėjimą trasuojami visi, t.y. -e all);
- -o filename trasavimo loga rašyti ne į terminalą, o į nurodytą failą filename.

Kiekviena strace išvedama eilutė rodo proceso iškviečiamą syscall'ą arba signalą. Norint bendrai suprasti, ką daro procesas, nebūtina tiksliai žinoti kiekvienos eilutės prasmę. Syscall'ai smulkiau aprašomi savo man puslapiuose, pvz.: open(2), execve(2) ir pan.

kill - nutraukti procesa

kill komanda dažniausiai naudojama procesų nutraukimui.

```
kill [-s signal] pid...
kill -1 [signal]
```

Parinktys:

- -s signal siunčiamo signalo numeris arba vardas;
- -1 parodyti signalų sąrašą (visų, arba tik su nurodytu numeriu/vardu).

pid nurodo, kam siunčiamas signalas:

- >0 procesui, kurio numeris nurodytas;
- 0 visiems procesams, kurių procesų grupės numeris sutampa su kill proceso grupės numeriu;
- -1 visiems procesams (kuriems gali pasiųst kill procesas, pvz.: visiems komandą paleidusio naudotojo procesams);
- <0 signalas siunčiamas visiems tos procesų grupės procesams (procesų grupės numeris absoliutinė PID reikšmė).

Jei signalas nenurodytas – siunčiamas SIGTERM signalas (jo numeris 15).

Pagal nutylėjimą, gavęs daugumą signalų procesas baigia darbą. Kai kuriuos signalus procesas gali ignoruoti (tame tarpe ir *SIGTERM*). Norint nutraukti į *SIGTERM* nereaguojantį procesą galima siųsti *SIGKILL* (9) signalą, kurio procesas negali ignoruoti. Procesas "užmigdomas" *SIGSTOP*, o žadinamas *SIGCONT* signalais.

^Z, fg, bg, jobs, kill – komandos užmigdymas ir žadinimas

Šiame skyriuje <u>komanda</u> vadinama visa komandos eilutė, kuri gali būti sudaryta iš daugiau nei vienos programos iškvietimo (pvz.: \$ cat file | wc).

^Z klavišų kombinacija aprašyta <u>čia</u>. Ši kombinacija siunčia vykdomos komandos procesams *SIGSTOP* signalą ir "atkabina" komandą nuo terminalo. Tokie procesai miegos, kol nebus nutraukti su kill arba pažadinti su fg arba bg komandomis. Komandų interpretatorius tokias sustabdytas užduotis atsimena ir kiekvienai jų priskiria numerį (*jobID*), komandose jis nurodomas **%N** (N - numeris).

jobs - parodo sustabdytų ar fone veikiančių užduočių sąrašą.

fg [%N] (*foreground*) komanda pažadina paskutinę užmigdytą arba %N nurodytą užduotį ir grąžina jai terminalą.

bg [%N] (*background*) komanda pažadina paskutinę užmigdytą arba %N nurodytą užduotį, bet negrąžina jai terminalo, t.y. užduotis veikia fone, jos išvedama informacija gali kartais būt matoma terminale, bet procesas bus sustabdytas (ne nutrauktas), jei bandys skaityti iš terminalo.

kill %N - nutraukti užduotį N.

Naudojimo pavyzdys (sleep N komanda pamiega N sekundžių ir pasibaigia):

```
$ sleep 30
^Z
[1]+ Stopped
                              sleep 30
$ bg
[1]+ sleep 30 &
$ sleep 20
^Z
[2]+ Stopped
                              sleep 20
$ bg
[2]+ sleep 20 &
$ jobs
[1]- Running
                               sleep 30 &
                               sleep 20 &
[2]+ Running
$ fg %1
sleep 30
```

```
[2] Done sleep 20
```

Čia paleidžiamos dvi sleep užduotys, abi atkabinamos nuo terminalo, parodomas užduočių sąrašas ir terminalas atiduodamas pirmajai.

who – prie sistemos prisijungusių naudotojų sąrašas

Komanda who yra skirta peržiūrėti informacijai apie šiuo metu su sistema dirbančius vartotojus. Komanda išveda prisijungusių vartotojų vardus, spec. įrenginių vardus terminalams, per kuriuos prisijungę naudotojai, prisijungimo laiką ir kt.

```
who [-mTu] [-abdHlrt] [file]
who [-mu] -s [-bHlrt] [file]
who -q [file]
who am { i | I }
```

Iškvietimo formos su argumentais am i arba am I parodo tik informaciją apie terminalą iš kurio kviečiama komanda who.

Bendras komandos išvedimo formatas yra:

```
NAME STATE LINE TIME IDLE PID COMMENT EXIT
```

Išvedamos informacijos prasmė:

- 1. NAME naudotojo prisijungimo vardas;
- 2. STATE ar leidžiama kitiems naudotojams rašyti į terminalą (naudojant write, talk ar panašias komandas), galimos reikšmės: + galima, - negalima, ? neaišku;
- 3. LINE terminalo spec. įrenginio failo vardas (kataloge /dev);
- 4. TIME laikas, kada naudotojas prisijungė;
- 5. IDLE kiek laiko terminalas neaktyvus/nenaudojamas, laikas nurodomas valandomis ir minutėmis, taškas (.) rodo, kad terminalas buvo naudojamas per paskutinę minutę;
- 6. PID su terminalu susijusio shell proceso PID;
- 7. COMMENT komentarų eilutė (turinys priklauso nuo OS)
- 8. EXIT pasibaigusio, bet neperleisto iš naujo proceso pabaigos kodas

PASTABA: state perjungiama mesq komanda.

Komandos who parinktys:

- -a tas pat, kaip būtų nurodytos -b, -d, -1, -p, -r, -t, -T, -u parinktys;
- -b paskutinios sistemos užkrovimo data (nuo kada sistema dirba);
- -d parodo tik pasibaigusių, bet iš naujo nepaleistų procesų sąrašą (į šią informaciją galima nesigilinti, ji susijusi su *init*, *getty* ir wait())
- -H išveda stulpelių pavadinimus;
- -1 išveda tas terminalines linijas, kuriose sistema laukia kažkieno prisijungimo. Tokiu atveju vardo lauke matome žodį "LOGIN", o kiti laukai yra tokie patys kaip ir išvedime apie prisijungusius vartotojus, išskyrus tai, kad nėra lauko STATE;
- -m išveda informaciją tik apie einamąjį (iš kurio iškviesta komanda) terminalą;
- -q rodo tik prisijungusių vartotojų vardus ir kiek yra prisijungusių vartotojų;
- -r parodo *init* proceso veikimo lygi (*run-level*)
- -s išvedami laukai: name, line, time (tas pats, kaip be parinkčių);

- -T tas pats kaip ir -s parinktyje, bet papildomai dar išvedams laukas STATE;
- -u rodo informacija tik apie vartotojus, kurie tuo metu prisijungę.

iostat – I/O statistika

Nestandartinė komanda, skirtinguose UNIX skiriasi.

Komanda iostat parodo I/O statistiką, t.y. *kernelio* turimą informaciją apie terminalo, blokinų įrenginių (diskų, juostų ir pan.) I/O apkrovą ir CPU panaudojimą.

```
iostat [ -c ] [ -d ] [ -k | -m ] [ -x ] [ interval [ count ] ]
```

Parinktys (ne visos):

- -c rodo CPU panaudojimą įvairiuose režimuose procentais;
- -d rodo diskų apkrovos statistiką;
- -k disky duomeny pralaidumas rodomas KB/sekundę;
- -m diskų duomenų pralaidumas rodomas MB/sekundę;
- -x rodo išplėstinę diskų statistiką.

Operandai:

- interval sveikas skaičius, nurodants kas kiek sekundžių išvesti statistiką.
- count sveikas skaičius, nurodantis kiek kartų išvesti statistiką.

Komandai iostat nurodžius interval, pirma išvedama statistika apie visą laiką nuo OS paleidimo, o kiekvienas tolesnis išvedimas atspindi kitą, komandoje nurodytą laiko intervalą.

iostat komandos išvedamos informacijos laukų reikšmės pateiktos jos man puslapyje (iostat(1)).

vmstat - virtualios atminties statistika

Nestandartinė komanda, skirtinguose UNIX skiriasi.

Komanda vmstat rodo OS virtualios atminties statistiką.

```
vmstat [-d | -s] [-S k|K|m|M] [delay [count]]
```

Parinktys (ne visos):

- -d rodo diskų statistiką;
- -s parodo kai kurių OS skaitiklių reikšmes (įvykių kiekį, laiką);
- -S k|K|m|M pakeičia išvedamo vienetus į 1000 (k), 1024 (K), 1000000 (m) arba 1048576 (M) baitų.

vmstat komandos išvedamos informacijos laukų reikšmės pateiktos jos man puslapyje (vmstat(8)).

Naudojimo pavyzdžiai

```
$ vmstat 1
$ vmstat -d 1 10
```

mpstat - kiekvieno CPU statistika

Nestandartinė komanda, skirtinguose UNIX skiriasi.

Komanda mpstat išveda kiekvieno CPU statistiką atskirai.

```
mpstat [ interval [ count ] ]
```

mpstat komandos išvedamos informacijos laukų reikšmės pateiktos jos man puslapyje (mpstat(1)).

Naudojimo pavyzdžiai

```
$ mpstat
$ mpstat 1
$ mpstat 1 10
```

sar - sistemos apkrovimo statistika

Nestandartinė komanda, skirtinguose UNIX skiriasi.

Ši komanda irgi renka sistemos statistiką, tačiau, skirtingai nei ankstesnės, gali veikti dvejais režimais:

- interaktyviu, kai nurodytu intervalu išvedama OS informaciją;
- skaityti duomenis iš anksčiau surinktos į failą statistikos (šį failą gali formuoti sysstat paketo servisai arba interaktyviu režimu paliesta sar komanda).

```
sar [-BbdqrSuvWy] [ -f [ filename] | -o [ filename ] [ -i interval ] [ -s [ hh:mm[:ss] ]
] [ -e [ hh:mm[:ss] ] ] [ interval [ count ] ]
```

Parinktys (ne visos):

- -f filename skaityti duomenis iš anksčiau suformuoto duomenų (dvejetainio) failo;
- -o filename išsaugoti duomenis į dvejetainį failą;
- -s time dominančios statistikos pradžios laikas (kai skaitoma iš failo);
- -e time dominančios statistikos pabaigos laikas (kai skaitoma iš arba rašoma į failą);
- -i interval duomenis išveda kaip galima artimesniais intervalais nurodytam interval sekundžių skaičiui;
- -B, -b, -d, -q, -r, -S, -u, -v, -W, -y išveda įvairias skaitiklių grupes (syscall'ai, diskai, swap'inimas, CPU, eilių ilgiai ir t.t.), jau matytas aukščiau aprašytose komandose.

Operandai:

interval – kokiais intervalais spausdinti statistiką (sveikas skaičius, sekundės); count – kiek kartų kartoti spausdinimą (jei nenurodyta - spausdinama vieną kartą).

Naudojimo pavyzdžiai

Interaktyvus

```
$ sar 1 10
$ sar -d 1 10
```

```
$ sar -o sar.bin 1 30
```

Skaitymas iš failo:

```
$ sar -f sar.bin
$ sar -f sar.bin -i 5
$ sar -f sar.bin -i 5 -d
$ sar -s 10:00 -e 14:00
```

ps

- pagal komandos ps -efl rezultatus išsiaiškinkite:
  - o kokia komanda paleistas procesas turintis PID=1?

init

koks/kokie procesai/komandos yra paruošti vykdymui arba jau vykdomi (Linux abu šiuos atvejus žymi viena busena)?

Running

Koks jūsų paleisto proceso PID, PPID? Koks procesas yra jūsų paleisto proceso "tėvu" ir "seneliu"? Koks bendras ps proceso virtualios atminties dydis?

Vaikas yra tas kurio ppid sutampa su kito proceso pid

- Koks iš matomų procesų yra sunaudojęs daugiausiai CPU laiko?
- Kaip su ps išvesti visų procesų sąrašą, kuriame matytųsi tik: proceso savininkai, PID, "tėvo PID", procesų grupė, sesija, terminalas, komandos vardas?

Ps -o

- Atsidarykite du terminalo langus. Viename paleiskite man 1s. Kitame su ps komanda išsiaiškinkite savo procesų hierarchiją:
  - o kiek ir kokias komandas vykdančių procesų turite;
  - o kuris procesas kurį paleido (nusipaišykite procesų medį);
  - o kokias procesų grupes ir sesijas turite ir kurie procesai yra jų lyderiai.
- suraskite visus SID sistemoje;
- suraskite didžiausios ne nulinės sesijos (turinčios daugiausia procesų) procesus;
- suraskite didžiausios procesų grupės procesus;
- suraskite seniausiai veikiančius procesus.

top

- pabandykite top;
- vieną kartą išveskite į ekraną 10 procesų, kurie naudoja daugiausiai CPU laiko (tai galima atlikti interaktyvia komanda, kurios aprašymą rasite top(1) man puslapyje);
- top , shift+f

- shift+m memory
- shift+p cpu
- shift+n procces id
- shhift+t time
- kuris(-ie) procesas(-ai) paruošti vykdymui arba jau vykdomi CPU?
- paleiskite top, kad procesai būtų surūšiuoti pagal VIRT stulpelį;
- paleiskite top komandą, kad ji rodytų tik jums priklausančius procesus. Kiek %CPU laiko maksimaliai naudoja jūsų paleisti procesai?
- nenutraukdami top komandos atidarykite dar vieną terminalo langą ir jame paleiskite vykdymui programą cksum /dev/zero. Kiek %CPU laiko naudoja jūsų paleista cksum?
- užmigdykite (nesvarbu kokiu būdu) cksum ir patikrinkite, kiek %CPU ji naudoja;
- atgaivinkite cksum ir patikrinkite, kiek %CPU ji naudoja;
- nutraukite cksum.
- pabandykite paleisti keletą CPU apkraunančių procesų:
  - o paleiskite keturis procesus, vykdančius komandą cksum /dev/zero (galite atidaryti atskirus terminalus arba pasinaudoti komandų vykdymu *background*);
  - paleiskite top, kuri rodytų tik jūsų procesus;
  - o su top vieno cksum NICE reikšmę nustatykite į 19;
  - o kaip NICE reikšmė paveikė procesą?
- [advanced] kodėl dviejų cksum procesų 193.219.36.233 serveryje gali neužtekti, kad pamatytumėte NICE poveikį?

strace

- išbandykite strace su /usr/bin/id komanda, pabandykite surasti syscall'ą, kuris spausdina id rezultatus į terminalą;
- kelis kartus pratrasuokite /bin/true:
  - o gaunate vienodus ar skirtingus rezultatus? Jei skiriasi kas?
  - o ar syscall'ai arba jų iškvietimo tvarka kinta?
  - o kokius failus naudoja (ar bando naudoti) /bin/true?
- paleiskite nano ir strace taip, kad dirbdami su nano (rinkdami tekstą, skaitydami ir išsaugodami failus) lygiagrečiai matytumėte šio proceso kviečiamus syscall'us.

Informacija apie prisijungusius vartotojus

- kas šiuo metu prisijungė prie sistemos (kokie loginai)?
- kada perkrauta sistema?
- pabandykite "pašnipinėti" ka veikia kuris nors vienas naudotojas (jo procesai, procesų medis, vykdomos komandos, ką tos komandos daro ...).

SUID/SGID

- kataloge /data/ld/ld1 turime du vykdomuosius failus: id1 ir id2:
  - o palyginkite šiuos failus su /usr/bin/id (ir turinį, leidimus, ...). Kuo jie skiriasi?
  - o paleiskite kiekvieną failą. Kodėl skiriasi išvedama informacija?
- pabandykite atsikopijuoti id į savo katalogą ir nustatyti SUID/SGID:
  - pabandykite paleisti originalą ir kopiją. Ar skiriasi originalo ir kopijos išvedama informacija?
  - o duokite kolegai (iš jo userio) paleisti jūsų kopiją;
  - o pabandykite paleisti kolegos id kopiją su SUID/SGID. Ar skiriasi originalo ir kopijos išvedama informacija?
  - o [Advanced] kodėl pats nematot SUID/SGID efekto?

Sistemos statistikos užduotys

• įvertinkite sistemos apkrovimą:

- sukasi tuščiai, arti 100% apkrovos (programos sukasi pilnu greičiu, bet viena kitai netrukdo) ar programos konkuruoja dėl kažkurio resurso (diskai, CPU ...) ir veikia lėčiau, nei galėtų;
- o iš ko apie tai sprendžiat?
- o kaip manote, kaip turėtų atrodyti kitos dvi sistemos būsenos (ir kaip jas atpažinti)?
- išsiaiškinkite, kurią dieną per paskutines 7 dienas sistema buvo labiausiai apkrauta pirmoje dienos pusėje (nuo 8:00 iki 12:00). Duomenu failai kaupiami /var/log/sa.

Sar -f /var/log/sa -s 8:00 -e 12:00